

CZY JEZUS GŁOSIŁ ISLAM?

Muhammad Solaiman

Jezus (pokój niech będzie z nim) został wystany, tak jak wszyscy prorocy Boga, aby uczyć ludzi, że Bóg jest Jeden i że powinni poddać się Jego Prawu.

„Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden.” (Mk, 12:29).

„Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić.” (Mt, 5:17).

Jednak po Jezusie (pzn), pojawił się antychryst, Paweł z Tarsu, który najpierw prześladował chrześcijan, a później twierdził, że sam przyjął chrześcijaństwo. Ponadto głosił, że miał bezpośrednie objawienie od Jezusa (pzn), a co za tym idzie, sformułował nową wersję chrześcijaństwa.

Według jego wersji chrześcijaństwa, Jezus (pzn), który został wystany jako prorok Boży, stał się „Synem Bożym”, który został wystany dla odkupienia grzechu pierworodnego Adama i Ewy, a zamiast wypełnienia Prawa Bożego, Jezus (pzn) miał uwolnić od niego chrześcijan. Niestety, cesarz rzymski Konstantyn był zwolennikiem pawłowej wersji chrześcijaństwa i dlatego Kościół przyjął ją, by go zadowolić i zrealizować ją z jego pomocą. W związku z tym, mamy dzisiaj pawłową wersję chrześcijaństwa, a nie - oryginalne chrześcijaństwo Jezusa.

W tej książce przedstawiamy liczne dowody oparte na Biblii, że podobnie jak wszyscy prorocy, Jezus (pzn) nauczał zarówno o Jedności Boga jak i o podporządkowaniu się Jego Prawu, co z definicji zwany jest islamem.

Prawa autorskie są zastrzeżone dla autora, z wyjątkiem tych, którzy chcą dystrybuować niniejszą książkę za darmo.

Bóg zapłać wszystkim tym, którzy przyczynili się do napisania, wprowadzenia poprawek, zmian, tłumaczenia oraz druku niniejszej książki.

CZY JEZUS GŁOSIŁ ISLAM?

Muhammad Solaiman

The International Commission of the Scientific
Signs in the Qur'an and Sunnah,
Taif Branch, Saudi Arabia

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

W IMIĘ BOGA MIŁOSIERNEGO, LITOŚCIWEGO

SPIS TREŚCI

1.	Wstęp	6
2.	Islam	7
3.	Biblia	9
4.	Czy chrześcijaństwo opiera się na naukach Jezusa?	15
5.	Przestrzeganie oryginalnych nauk Jezusa	27
6.	Czy Jezus praktykował islam?	37
7.	Konspiracja, która sfałszowała chrześcijaństwo	41
8.	Czy naprawdę kochasz Jezusa?	46

1. WSTĘP

Cztery ewangelie Biblii opowiadają o życiu, nauce i misji Jezusa (pzn). Jednakże, jeśli przeczytamy dokładnie te ewangelie, odkryjemy, że słowo „chrześcijaństwo” nie jest wymienione. Rodzi to ważne pytanie: **czy Jezus (pzn) został wysłany do głoszenia religii chrześcijaństwa?**

Odpowiedź na to pytanie znajduje się w Ewangelii według Mateusza (5:17), gdzie Jezus (pzn) wyraźnie deklaruje cel swojej misji: **„Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić.”**

Innymi słowy, Jezus (pzn) nie został wysłany przez Boga do głoszenia chrześcijaństwa jako nowej religii; jego zadaniem było kontynuowanie misji Mojżesza (pzn) oraz wszystkich poprzednich proroków Bożych.

Zadaniem wszystkich proroków Bożych, w tym Jezusa (pzn), było uczenie ludzi, że istnieje tylko **jeden Bóg, który nie ma partnerów, że należy Mu być posłusznym i przestrzegać Jego Prawa**. Stąd Jezus (pzn) nie był wyjątkiem wśród proroków. Został wysłany do żydów, którzy - choć czcili Jednego Boga - nie byli zaangażowani w przestrzeganie Prawa Bożego i dlatego nazwał ich „zagubionymi owcami Izraela” (Mt, 15:24).

Skąd więc się wzięła koncepcja trójjedynego natury Boga (Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty)? Skąd pochodzi grzech pierworodny i wiara w cierpienie oraz śmierć Boskiego Syna na krzyżu jako jego odkupienie? Czy pojęcia te były głoszone przez Jezusa (pzn) lub innych proroków? Czy można je znaleźć w ewangeliach?

W tej broszurze spróbujemy krótko odpowiedzieć na te pytania. Wykorzystamy liczne dowody oparte na Biblii, aby wykazać, że w przeciwieństwie do tego, co zostało rozpowszechnione o Jezusie (pzn), zdecydowanie głosił on wiarę w Jednego Boga, a nie – w Trójcę. Ponadto, przez cały okres jego misji podkreślał ważność przestrzegania Prawa Bożego, bo został wysłany do jego spełnienia.

Odkryjemy także, że Jezus (pzn) nic nie wspominał o grzechu pierwotnym, ani o tym, że został wysłany po to, by cierpieć i być ukrzyżowanym za ten grzech.

Wreszcie, dostarczymy dowodów, że Jezus, podobnie jak wszystkich prorocy Boży (pzn), głosił islam i że jego oryginalne przesłanie zostało sfalszowane.

2. ISLAM

Aby zrozumieć związek między tym, co Jezus (pzn) głosił i islamem, musimy najpierw wiedzieć, co w skrócie oznacza islam.

2.1. Co oznacza islam?

Islam oznacza całkowite poddanie się Bogu bez przypisywania Mu żadnego towarzysza. Ta religia była Prostą Drogą do Boga. Wszystko zaczęło się od narodzin ludzkości - od Adama i Ewy. Dostali oni od Boga zakaz zjedzenia owocu z pewnego drzewa w Raju. Innymi słowy, Bóg chciał nałożyć na nich konieczność przestrzegania Jego poleceń czyli Prawa.

Od tego czasu, posłuszeństwo Prawu Bożemu, który z definicji jest islamem, to sedno orędzia Boga przekazywanego przez wszystkich Jego proroków i posłańców, takich jak: Noe, Abraham, Dawid, Mojżesz, Jezus i Muhammad (pzn). Kiedykolwiek ludzie odchodzili od islamu, Bóg wysyłał do nich jednego ze Swoich proroków, aby przypomnieć im o Jego Prostej Drodze.

„Religią prawdziwą w oczach Boga jest islam! Ci, którym została dana Księga, przez zawiść poróżnili się między sobą, dopiero wtedy, gdy przyszła do nich wiedza. (...)” (Koran, 3:19).

Dlatego Jezus (pzn) został wysłany do zagubionych owiec Izraela (Mt, 15:24), kiedy to żydzi odeszli od Prawa Bożego, aby ich z powrotem poprowadzić ku Prostej Drodze Boga, czyli islamu.

Aby być muzułmaninem, należy przyznać, że „istnieje tylko jeden Bóg, a Muhammad jest Jego wysłannikiem”. Trzeba także wierzyć w Aniołów Bożych, wszystkie oryginalne Księgi, wszystkich wysłanników Boga (jak Noe, Abraham, Mojżesz, Jezus i Muhammad, pokój z nimi) i w Dzień Sądu Ostatecznego. Wiara w jednego Boga jest instynktem głęboko zakorzenionym w każdym z nas, niezależnie od religii. Dlatego też, nawet ci, którzy są politeistami (wierzącymi w więcej niż jednego boga) zazwyczaj wierzą w jednego głównego boga, któremu podlegają inne bóstwa.

W islamie, kojarzenie partnerów z Bogiem jest poważnym grzechem. Bóg, Stwórca niebios i ziemi, Wszechwładny i Wszechwiedzący, nie akceptuje, aby kogolowiek z Nim wiązać. Jest to dość oczywiste w całej Biblii i jest potwierdzone przez Koran, który został objawiony prorokowi Muhammadowi (pzn).

„Nie będziesz oddawał pokłonu bogu obcemu, bo Pan ma na imię Zazdrosny: jest Bogiem zazdrosnym.” (Wj, 34:14).

„Zaprawdę, Bóg nie przebacza tym, którzy Jemu dodają współtowarzyszy, podczas gdy On przebacza, komu chce, mniejsze grzechy. A kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten wymyślił grzech ogromny.” (Koran, 4:48).

Poddanie się Bogu to znaczy kochać Go i podporządkować życie Jego woli tak, jak uczył nas prorok Muhammad (pzn).

Z drugiej strony, słowo „islam” oznacza dosłownie zarówno pokój, jak i poddanie się Bogu. Oddawanie czci Bogu i poddanie się Mu przynosi pokój umysłu, pokój serca, pokój z samym sobą i z innymi. Poddanie się Bogu jest Prostą Drogą do Boga i jedyną drogą do osiągnięcia szczęścia w tym życiu i w życiu przyszłym.

2.2. Czym wyróżnia się islam?

Islam jest obecnie jedyną religią, która zachowała swoją wiarę, wierzenia, rytuały i jej świętą księgę bez jakichkolwiek zmian.

Koran, który jest Boską księgą objawioną prorokowi Muhammadowi (pzn), został zachowany dokładnie tak, jak został

objawiony. Wersety Koranu zostały objawione przez anioła Gabriela prorokowi Muhammadowi, były zapamiętywane przez jego zwolenników i natychmiast rejestrowane. W związku z tym, **istnieje tylko jedna wersja Koranu** w języku oryginalnym objawienia, którym jest język arabski.

Dziś miliony lub co najmniej setki tysięcy spośród 1,6 miliarda muzułmanów na całym świecie zna Koran na pamięć, od początku do końca, niezależnie od ich narodowości i języków ojczystych. Dlatego, że Koran został autentycznie zachowany, nie ma potrzeby nowego objawienia lub nowego posłańca Boga.

Z drugiej strony, autorzy ewangelii ignorowali niektóre szczegóły z wcześniejszego życia Jezusa (pzn) i jego doświadczeń, podczas gdy wszystkie najdrobniejsze szczegóły z życia Muhammada (pzn), tego, co zrobił i powiedział, zostały starannie i w pełni zachowane. Dlatego prorok Muhammad (pzn) stanowi przykład do naśladowania dla muzułmanów we wszystkich aspektach życia. W rzeczywistości nauczył on nas, jak praktycznie można żyć w islamie.

3. BIBLIA

Biblia jest chrześcijańską księgą, która składa się z pism Starego i Nowego Testamentu. Pisma w Biblii zostały **napisane** w różnych okresach i miejscach, przez różnych autorów, **w okresie około 1500 lat**.

Większość chrześcijan wierzy, że zostały one dokładnie zachowane przez wieki i że istniejące różnice tekstowe są w dużej mierze nieistotne. Jednakże Jeremiasz, który był jednym z głównych proroków hebrajskiej Biblii (Stary Testament), miał inną opinię i stwierdził, że **„w kłamstwo je obróciło kłamliwe pióro pisarzy” (Jr, 8:8)**.

Wyznania chrześcijańskie (odłamy), których jest ponad 33.000 (Christian Encyclopedia, Oxford Univ. Press, druga edycja, 2001), przyjmują Biblię jako główne źródło nauk Jezusa (pzn).

3.1. Księgi Biblii

Stary Testament składa się z 66 ksiąg, które są oparte na Biblii hebrajskiej i których teksty były **przekazywane ustnie** przez liczne pokolenia zanim zostały spisane. W związku z tym, na przestrzeni lat księgi Starego Testamentu zmieniały się przez niezliczone przekłady, dodatki i korekty.

Nowy Testament składa się z 27 ksiąg, w tym z **czterech ewangelii (Mateusza, Marka, Łukasza i Jana) i 23 innych ksiąg**. Gdy Kościół kompilował Nowy Testament, wybrał teksty napisane **w starym języku greckim**, a nie - w aramejskim języku Jezusa (pzn).

Skład Nowego Testamentu został oficjalnie przyjęty przez Synod w Kartaginie w roku 397 n.e. Jednak teksty zachowane w późniejszych rękopisach, niekoniecznie muszą być identyczne z tymi, które istniały już w starożytności (patrz rysunek 1). **Żadne dwie kopie** odnalezionych rękopisów nie zgadzają się ze sobą całkowicie, a teksty mogą być nawet sprzeczne.

Textus Receptus jest to drukowany tekst grecki Nowego Testamentu opublikowany w 1516 roku. Jest to przyjęty tekst, który został przetłumaczony na różne języki, w tym: angielski (Biblia Króla Jakuba), niemiecki, hiszpański i rosyjski.

Rysunek 1: Najstarsza znana Biblia (1600-letnia) została znaleziona w klasztorze na pustyni Synaj w Egipcie ponad 160 lat temu. Obejmuje ona dwie księgi, które nie są częścią oficjalnego Nowego Testamentu, i co najmniej siedem ksiąg, które nie są zawarte w Starym Testamencie. Księgi Nowego Testamentu są w innej kolejności i obejmują wiele odrębnych poprawek. Brakuje ważnych fragmentów dotyczących zmartwychwstania Jezusa.

<http://www.codex-sinaiticus.net/en/codex/content.aspx>

3.2. Czy Biblia jest dziełem Boga?

Przyjrzymy się następującym punktom, dotyczącym zarówno Starego jak i Nowego Testamentu, zanim wyciągniemy wnioski:

3.2.1. Stary Testament

- Stary Testament był początkowo ustnie przekazywany z pokolenia na pokolenie przed jego spisaniem. Stary Testament ewoluował przez niezliczone przekłady, dodatki i korekty.
- W świetle wymagań Martina Lutera, Kościół katolicki zbadał kwestię kanonu na Soborze Trydenckim (1545 i 1563). Rada, w drodze głosowania (24 głosów na tak, 15 na nie, 16 wstrzymujących się), zatwierdziła niniejszy kanon rzymskokatolickiej Biblii.
- W 1672 roku Synod Jerozolimski zatwierdził prawosławny kanon, który jest prawie taki sam jak rzymskokatolicki z wyjątkiem: Psalmu 151, 1 Księgi Ezdrasza, 3 Księgi Machabejskiej, 4 Księgi Machabejskiej i Psalmów Salomona.
- Istnieją przypadki brakujących tekstów w Starym Testamencie. Na przykład, w ogóle nie ma „Dziejów Natana Proroka” i „Widzenia ‘Widzącego’ Jeddo”, o których mowa w Księdze Kronik (1 Krn, 29:29; 2 Krn, 9:29).

3.2.2. Nowy Testament

- Jezus (pzn) nie był autorem Nowego Testamentu.
- Autorami Nowego Testamentu nie byli ani uczniowie, ani świadkowie Jezusa (pzn).
- Ewangelie nie były rejestrowane wkrótce po Jezusie (pzn), ponieważ pierwsi chrześcijanie mylnie oczekiwali na powtórne przyjsie Chrystusa w czasie ich życia. Dlatego też pierwsza zarejestrowana Ewangelia według Marka została napisana około roku 70 n.e.

- 27 ksiąg Nowego Testamentu zostało zatwierdzonych jako uznane przez Kościół po prawie czterech wiekach, przez trzy rady, które obradowały w latach 363 i 397 n.e.
- Księgi Nowego Testamentu wybrane przez Kościół zostały napisane w starym języku greckim, zamiast aramejskiego, języka używany przez Jezusa (pzn).
- Istnieją różne interpretacje starogreckiego języka Nowego Testamentu przez różne wyznania chrześcijańskie.
- Nowy Testament zawiera wiele sprzeczności (patrz rysunek 2 i nasza książka online zatytułowana „Odzyskaj Twoją prawdziwą religię”, która jest dostępna na stronie: http://www.islamic-invitation.com/book_details.php?bID=1790&HEAD=dobj).
- W Nowym Testamencie brakuje kilku ksiąg (rysunek 1) oraz niektóre wersety zostały pominięte we współczesnych przekładach (tabela 1).
- Następnie Nowy Testament został uzupełniony innymi tekstami. Na przykład, pierwszy Sobór Watykański (24 kwietnia 1870) zatwierdził uzupełnienia do tekstu Marka (V.16: 9-20), Łukasza (22: 19b-20, 43-44) i Jana (7:53-8:11). Te nowe wersy nie były obecne we wcześniejszych rękopisach. Proszę zapoznać się z poniższymi źródłami:

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=John+7%3A53-&version=NIV>

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=Luke+22%3A43%E2%80%9320&version=NIV>

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=Mark+16:9-20>

https://en.wikipedia.org/wiki/Development_of_the_New_Testament_canon

Czy to możliwe, żeby natchniona Księga Boga, była obiektem debat, sporów, pominięć i uzupełnień?

3.3. Opinie niektórych chrześcijańskich uczonych

Uczeni, którzy edytowali „New American Bible”, złożyli szereg szczerych wyznań we wprowadzeniu do edycji z roku 2011. Poniżej podsumowujemy niektóre z nich. Zdania napisane kursywą są tłumaczeniem z wprowadzenia.

- „*Biblia jest słowem Bożym i słowem człowieka*”.

- „*Niektórzy autorzy wybrali istniejące opowieści ludowe, a nawet fabuły o bestiach, aby dojść do ich sedna sprawy*”.

„I ujrzałem Bestię wychodzącą z morza, mającą dziesięć rogów i siedem głów, a na rogach jej dziesięć diademów, a na jej głowach imiona bluźniercze (Ap, 13: 1).

- „*Święci autorzy przypisali Bogu sporo cech człowieka*”. Jest to „*uwarunkowane czasem i kulturą*”.

- Ten, kto chwyta babilońskie dziecko i rzuca nim o skały w Psalmie 137 (8-9) jest błogosławiony. „*Uczucie, myśl, całkowity wers jest inspirowany przez Boga, choć niekoniecznie jest to prawda objawiona*.”

„Córo Babilonu, niszczycielko, szczęśliwy, kto ci odptaci za zło, jakie nam wyrządziłaś! Szczęśliwy, kto schwyci i rozbije o skałę twoje dzieci” (Psalm 137, 8-9).

- Opis *niebios i ziemi*, w Księdze Rodzaju, rozdział 1, niekoniecznie jest opisem zgodnym z prawdą. Jest to uzależnione od czasu i kultury, w której został on napisany.

- „*Czytając ewangelie, należy odróżnić fakty historyczne od opracowania teologicznego*”.

- „*Trudno jest powiedzieć, czy słowa lub powiedzenia przypisywane Jezusowi są napisane dokładnie tak, jak mówił*”.

- Genealogia Jezusa w Ewangelii według Mateusza (1:1-17) to absolutnie nie jest prawdziwa genealogia.

Tabela 1: Przykłady wersów usuniętych ze współczesnych przekładów Biblii *.

Przekłady Biblii						
Fragment	<u>NIV</u>	<u>NASB</u>	<u>NKJV</u>	<u>REB</u>	<u>HCS B</u>	<u>EXB</u>
Mateusz 12:47					F	F
Mateusz 17:21	F	B	F	F	B	F
Mateusz 18:11	F	B	F	F	B	F
Mateusz 23:14	F	B	F	F	B	F
Marek 7:16	F	B	F	F	B	F
Marek 9:44	F	B	F	F	B	F
Marek 9:46	F	B	F	F	B	F
Marek 11:26	F	B	F	F	B	F
Marek 15:28	F	B	F	F	B	F

B, w nawiasie (większość badaczy biblijnych twierdzi, że nie był częścią oryginalnego tekstu); F, zaniechanie (odnotowane w przypisie).

*https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Biblr_verses_not_included_in_modern_translations#Other_English_translations

4. CZY CHRZEŚCIJAŃSTWO OPIERA SIĘ NA NAUKACH JEZUSA?

Chrześcijanie myślą, że ich religia jest oparta na naukach Jezusa (pzn). Jednakże nie jest to prawdą, ponieważ wiele z dzisiejszych przekonań i praktyk chrześcijan nie jest opartych ani na Biblii, ani na naukach i praktykach Jezusa (pzn).

4.1. Odchylenia w wierzeniach

Omówimy tylko trzy podstawowe koncepcje, które są akceptowane przez większość chrześcijan, w tym przez Kościół katolicki, protestancki i prawosławny. Pojęcia te to: uwolnienie od Prawa Bożego, Trójca i grzech pierworodny.

4.1.1. Wolność od Prawa Bożego

Jak wspomniano wcześniej, stosowanie Prawa Bożego jest bardzo ważne, już od chwili stworzenia Adama i Ewy. Bóg nakazał im, aby nie jedli z pewnego zakazanego drzewa. Gdy nie posłuchali Jego polecenia (prawa), oboje zostali ukarani za nieposłuszeństwo i wysłani na ziemię.

Aby upewnić się, że ludzkość będzie zobowiązana do przestrzegania Prawa Bożego. Bóg wysłał kolejnych proroków, którzy kierowali ludzi do Prawa Bożego i nakazywali je przestrzegać.

Znaczenie przestrzegania Prawa Bożego wykazano w następujących wersetach, zarówno ze Starego, jak i Nowego Testamentu:

„Spodobało się Panu w Jego sprawiedliwości okazać **wielkość i wspaniałość Prawa.**” (Iz, 42:21).

„Lecz łatwiej niebo i ziemia przeminą, **niż żeby jedna kreska miała odpaść z Prawa.**” (Łk, 16:17).

„Zaprawdę. bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, **ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie,** aż się wszystko spełni.” (Mt, 5:18).

„Nie każdy, który Mi mówi: "Panie, Panie!", wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz **ten, kto spełnia wolę mojego Ojca**, który jest w niebie.” (Mt, 7:21).

Nie wystarczy znać prawo, lecz należy je stosować. Dlatego Jezus (pzn) był zagniewany na uczonych w Piśmie i faryzeuszów, którzy znali Prawo Boże, ale go nie stosowali. Jezus (pzn) uznał, że winni są hipokryzji. Nawoływał swoich zwolenników do przestrzegania Prawa Bożego, zarówno w działaniu jak i duchowo. Czy istnieje jakiś sens obwiniania uczonych w Piśmie i faryzeuszów za ich hipokryzję w odniesieniu do Prawa, jeżeli misja Jezusa miała na celu uwolnienie ich od niego?

„(...) Tak i wy z zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, lecz wewnątrz pełni jesteście obłudy i nieprawości.” (Mt, 23:25-28).

Jezus (pzn) powiedział również, że przestrzeganie Prawa jest znakiem jego miłości: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.” (J, 14:15).

Starania Chrystusa (pzn), żeby jego zwolennicy byli przywiązani do Prawa Bożego sprawiły, że choć był pełen miłości, przeklął tych, którzy nie stosowali go: „A ten tłum, który nie zna Prawa, jest przeklęty.” (J, 7:49).

„«Przeklęty, kto nie trzyma się nakazów tego Prawa i nie wypełnia ich». A cały lud powie: «Amen».” (Księga Powtórzonego Prawa, 27:26).

„Ci, którym dano nieść Torę - a oni jej nie ponieśli - są podobni do osła, który niesie księgi. Jakże zły jest przykład tych ludzi, którzy za kłamstwo uznali znaki Boga! A Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych!” (Koran, 62:5).

Jak na ironię, Paweł nie tylko twierdził, że Chrystus wyzwolił chrześcijan od Prawa Bożego, lecz także uważał, że Prawo Boże i Jezusa Chrystusa (pzn) było przekleństwem dla nas.

Ponadto, jak wspomniano wcześniej, Paweł otwarcie twierdził, że jego wersja chrześcijaństwa była lepsza od Jezusa.

„Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce.” (Rz, 6:14).

„Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci.” (Rz, 8:2).

„Dlatego pominąwszy podstawowe nauki o Chrystusie przenieśmy się do tego, co doskonałe, nie zakładając ponownie fundamentu, jaki stanowią: pokuta za uczynki martwe i [wyznanie] wiary w Boga (...).” (Hbr, 6:1).

„Natomiast na tych wszystkich, którzy polegają na uczynkach Prawa, ciąży przekleństwo. Napisane jest bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wypełnia wytrwale wszystkiego, co nakazuje wykonać Księga Prawa.” (Ga, 3:10).

„Z tego przekleństwa Prawa Chrystus nas wykupił - stawszy się za nas przekleństwem, bo napisane jest: Przeklęty każdy, którego powieszono na drzewie.” (Ga, 3:13).

Czy jest sens, aby twierdzić, że ktoś kocha Jezusa (pzn), a jednak podąża za Pawłem, który uczył diametralnie innej religii, znoszącej Prawo Boże?

Rysunek 2: Biblia jest pełna sprzeczności. Poniżej znajdują się tylko trzy przykłady o ukrzyżowaniu Jezusa (pzn).

<p>Jezusowi podano do picia ocet (Mt, 7:48; Łk, 23:36; J, 19:29).</p> <p>Podano mu wino i mirrę (Mk, 15:23).</p>	<p>Szymon Cyrenejczyk niósł krzyż Jezusa (Mt, 27:32, Mk, 15:21, Łk, 23:26).</p> <p>Jezus niósł krzyż sam (J, 19:17).</p>	<p>Obaj złoczyńcy ukrzyżowani z Jezusem kpili z niego (Mt, 27:44).</p> <p>Tylko jeden z nich kpił z niego i był skarcony przez drugiego (Łk, 23:39-42).</p>
--	--	---

4.1.2. Doktryna o Trójcy

Według Trójcy, Bóg to trzy **odrębne, wiecznie współistniejące i równe** osoby: Ojciec, Syn (Jezus Chrystus) i Duch Święty. Te trzy osoby są różne, ale stanowią „jedną substancję, istotę i charakter.”

Koncepcja Trójcy była dyskutowana na kilku radach zanim oficjalnie została przyjęta **kilka wieków po Jezusie** (pzn). **W 325 roku Sobór Nicejski** przyjął Trójcę i przekonanie, że Chrystus to „Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, z samego Boga, zrodzony, a nie stworzony, z jednej substancji z Ojcem”. **W 381 roku Rada w Konstantynopolu** zdefiniowała i zatwierdziła „Ducha Świętego” jako trzecią osobę Trójcy.

Zgodnie z Międzynarodową Standardową Encyklopedią Biblijną, „Trójca” to termin z drugiego wieku i nigdzie nie ma go w Biblii. Adam został stworzony i od tysięcy lat aż do nadejścia Jezusa (pzn) nigdy nie było śladu Syna Boga i Boskiego Ducha Świętego jako części Trójjedynego Boga. Wręcz przeciwnie, **Bóg w całym Starym Testamencie potwierdza, że On jest absolutnie Jeden. Ponadto termin „Trójca” nie został wymieniony przez Jezusa** (pzn) w ewangeliach.

„Wy jesteście moimi świadkami - wyrocznia Pana - i moimi sługami, których wybrałem, abyście mogli poznać i uwierzyć Mi, oraz zrozumieć, że tylko Ja istnieję. Boga utworzonego przede Mną nie było ani po Mnie nie będzie.” (Iz, 43:10).

„Jak możecie uwierzyć, skoro od siebie wzajemnie odbieracie chwałę, a nie szukacie chwały, która pochodzi od samego Boga?” (J, 5:44).

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.” (J, 17:3).

Czy uważamy za prawdę to, co Bóg i Jezus powiedzieli o absolutnej Jedności Boga, czy to, co Paweł czy Kościół mówi o Jego potrójnej naturze?

„Oni wzięli swoich uczonych w piśmie i swoich mnichów za panów, poza Bogiem, i Mesjasza, syna Marii. A rozkazano im przecież czcić tylko Boga Jedyneho. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże On bardziej godny jest chwały aniżeli to, co oni Jemu dodają jako współtowarzyszy!” (Koran, 9:31).

Egipska trójca

Hinduska trójca

Grecka trójca

Wikińska trójca

Rysunek 3: Przykłady trójjedynych bogów, które poprzedzały Trójcę.

4.1.3. Grzech pierworodny

Według Pawła, przez jednego człowieka (Adama), grzech przyszedł na świat w postaci grzechu pierworodnego. **Grzech pierworodny istnieje w każdym potomku Adama**, a cała rasa ludzka dziedziczy go od samego momentu poczęcia.

„Albowiem jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawliwymi.” (Rz 5:19).

W przeciwieństwie do tego, Koran uczy nas, że nie ma grzechu pierworodnego, bo Bóg jest przebaczący, a Adam i Ewa okazali skruchę i ich błąd został im wybaczony.

„Wtedy otrzymał Adam od swojego Pana pewne słowa i On zwrócił się ku niemu. Albowiem On jest Przebaczący, Litościwy!” (Koran, 2:37).

4.1.3.1. Grzech pierworodny jest innowacją

Zarówno islam jak i judaizm uczą, że ludzie rodzą się wolni od grzechów. **Sam Jezus (pzn) nie wspominał nic na temat grzechu pierworodnego. Doktryna grzechu pierworodnego została przyjęta w drugim wieku** przez Kościół i opiera się na naukach z listów Pawła.

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.” (Rz, 6:23).

„Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem.” (1 Kor, 15:3-4).

4.1.3.2. Grzech pierworodny jest sprzeczny z naukami Jezusa

Jezus (pzn) nie wspominał nic o grzechu pierworodnym Adama i Ewy, ani nigdy nie wspominał, że został wysłany by cierpieć i umrzeć na krzyżu, aby odkupić nasz grzech pierworodny.

Następujący werset z Ewangelii według Jana został zinterpretowany jako odniesienie do pierwotnego grzechu i odkupienia.

„Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.” (J, 1:29).

Jednak ten werset to słowa Jana Chrzciciela, a nie - Jezusa (pzn). Ponadto, może być to zrozumiane w takim sensie, że podobnie jak wszyscy prorocy, Jezus (pzn) został wysłany, aby zgładzić grzechy ludzi, prowadząc ich ku Drodze Prostej do Boga.

Zgodnie z zasadą Boga, który posłał Jezusa (pzn), aby ją spełnił: „(...) Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie przypisana, występki zaś występnych na niego spadnie.” (Ez, 18:20).

Ponadto Jezus (pzn) podkreślał, że aby Bóg nam wybaczył, mamy przebaczać innym.

„A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze.” (Mk, 11:25).

„Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski.” (Mt, 6:14).

„Nie sądziecie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.” (Łk, 6:37).

Jeśli nasze grzechy zostały już odpuszczone przez ukrzyżowanie Jezusa (pzn), to po co miałyby być później odpuszczane przez Boga?

4.1.3.3. Grzech pierworodny sprzeczny z łaską Bożą

Według uczonych chrześcijańskich, Boża Sprawiedliwość wymaga, że powinna istnieć kara jako zapłata za grzech. Dlatego „Jezus (pzn) był oferowany jako przebłaganie za grzechy, tak że zarówno sprawiedliwość i miłość Boga zostały utrzymane”. **Jednak, czy grzech pierworodny, urzeczywistnia Sprawiedliwość i łaskę Boga?**

Chrześcijańscy uczeni uważają, że poza Kościołem nie ma zbawienia, a więc ci, którzy nie są ochrzczeni, dorośli czy noworodki, nie mogą cieszyć się zbawieniem.

Co więc by się stało z tymi wszystkimi ludźmi, którzy żyli przed tysiącem lat, od Adama aż do przyjścia Jezusa Chrystusa (pzn), i jaka jest sytuacja noworodków, które zmarły przed chrztem? Są uprawnieni do łaski Bożej? Według Kościoła, odpowiedź brzmi: „Nie”.

Choć Kościół sugeruje, że piekło noworodków jest złagodzoną formą zwaną „limbo”, wciąż zostają one pozbawione Nieba. Ponadto limbo niemowląt nie jest oficjalną doktryną Kościoła

katolickiego i nie jest akceptowane ani przez Kościół prawosławny, ani przez protestancki.

Z drugiej strony, Kościół prawosławny kładzie duży nacisk na zmartwychwstałego Chrystusa, na wyzwolenie Adama i Ewy, i innych prawych postaci ze Starego Testamentu, jak Abraham i Dawid, z Hadesu (piekła). Niektórzy badacze uważają, że ci, którzy zginęli jako wierzący przed ukrzyżowaniem Jezusa, przebywali w miejscu, które nie jest niebem, ale i nie piekłem. To miejsce nazywają „łoniem Abrahama”. (koncept judaistyczny z okresu Drużej Świątyni).

Czy to jest sprawiedliwe wobec prawych ludzi, którzy żyli przed Chrystusem, żeby byli pozbawieni łaski Bożej przez tysiące lat i byli utrzymywani na łonie?

Grzech pierworodny, który opiera się na naukach filozoficznych Pawła, jest sprzeczny z Bożą Wolą, Dobrocią, Sprawiedliwością i Miłością. Jest na tyle okrutny, by pozbawić dzisiejsze nieochrzczone noworodki łaski Bożej i jest sprzeczny z nauczaniem Jezusa i wszystkich innych proroków Bożych (pzn).

Dlatego, choć Paweł II miał być jednym z opiekunów pojęcia grzechu pierworodnego, potępił go (patrz rysunek 4).

“Original sin is not only the violation of a positive command of God, but also and above all, a violation of the will of God expressed in that command. Original sin attempts, then, to abolish fatherhood, destroying its rays which permeate the created world, placing in doubt the truth about God and leaving man only with a sense of the master-slave relationship”.

Rysunek 4: Cytat z Pawła II w książce „Przekroczyć próg nadziei”, Random House, Inc., New York City, str. 228, z 1994 r.

„Grzech pierworodny to nie tylko naruszenie pozytywnego nakazu Boga, ale, i przede wszystkim, naruszenie Woli Boga wyrażonej w tym nakazie. Grzech pierworodny próbuje znieść ojcostwo, niszcząc jego promienie, które przenikają stworzony świat, poddając w wątpliwość prawdę o Bogu i pozostawiając człowieka tylko w relacji Pan - sługa.”

4.2. Odchylenia w praktykach

Wiele religijnych rytuałów chrześcijaństwa zostało wprowadzonych przez Kościół na długo po Jezusie (pzn). Te rytuały są całkowicie niebiblijne i wprowadzone pod wpływem pogan żyjących na terenie Cesarstwa Rzymskiego w Europie, Afryce i Azji. Innymi słowy, Kościół podczas „chrystianizacji” wprowadził pewne rytuały sąsiednich religii pogańskich, aby przyciągnąć pogan tak, jak wykazano w poniższych przykładach.

Proszę zajrzeć także do naszej książki: http://www.islamic-invitation.com/book_details.php?bID=1790~HEAD=pobj.

4.2.1. Wyznanie grzechów przed kapłanem

Koncepcja spowiedzi grzechów przed kapłanem nie była nauczana przez Jezusa (pzn) w Biblii. Bóg wybacza wszystkie grzechy i mamy je wyznać bezpośrednio Jemu (1 J, 1:9). Bóg nie potrzebuje pośredników między nami a Nim.

„Powiedz: "O słudzy moi, którzy wykroczyliście przeciwko sobie samym, nie traćcie nadziei w miłosierdzie Boga! Zaprawdę, Bóg przebacza grzechy w całości. Przecież On jest Przebacząjący, Litościwy!" (Koran, 39:53).

4.2.2. Wstawiennictwo świętych

Kościół prawosławny i rzymsko-katolicki propagują doktrynę wstawiennictwa świętych.

Modlitwa do świętych, została zapożyczona od pogan, aby przyciągnąć ich do chrześcijaństwa. Dlatego Kościół prostu zastąpił rzymskich bogów pogańskich chrześcijańskimi świętymi. Wstawiennictwo świętych nigdy nie zostało wymienione przez Jezusa (pzn) i zaprzecza mu następujący werset z Biblii:

„Nie znajdzie się pośród ciebie nikt, kto by przeprowadzał przez ogień swego syna lub córkę, uprawiał wróżby, gusa, przepowiednie i czary; nikt, kto by uprawiał zaklęcia, **pytał duchów i widma, zwracał się do umarłych.**” (Pwt, 18:10-11).

Logicznie rzecz biorąc, kto ma uprawnienia do mianowania kogoś świętym? Ponadto, aby święty mógł usłyszeć wszystkie modlitwy skierowane do niego, powinien posiadać atrybuty wszechwiedzy i wszechobecności, z których oba czynią go współtowarzyszem Boga.

Bóg jest blisko nas wszystkich i nie potrzebuje świętych jako orędowników. On słyszy nasze modlitwy i przebacza nasze grzechy, bez względu na to, jak są one liczne i ciężkie.

„A kiedy zapytają ciebie Moi słudzy o Mnie, to zaprawdę, Ja jestem bliski! Odpowiadam na wezwanie każdego wzywającego, kiedy Mnie wzywa; niech więc oni odpowiedzą na Moje wezwanie i niech we Mnie uwierzą! Być może, oni pójdą drogą prawości!” (Koran, 2:186).

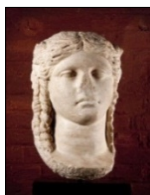
4.2.3. Modlitwa do Marii

Katolicy i prawosławni modlą się do Marii jako Królowej Nieba i Matki Bożej. To był zwyczaj pierwotnie praktykowany w czasach rzymskich wobec bogini Izydy w Egipcie. Kult Izydy został połączony z kultem Ozyrysa, jej męża, a wraz z ich syn Horusem tworzyli oni trójkę starożytnego Egiptu na tysiące lat przed chrześcijańską Trójcą.

Kult Izydy rozprzestrzenił się po grecko-rzymskim świecie (rysunek 5). Na przykład, istniało coroczne rzymskie religijne święto na cześć bogini Izydy obchodzone co najmniej do roku 416 naszej ery. Aby przyciągnąć jej wiernych do chrześcijaństwa, Kościół zastąpił ją Marią (pzn). Dlatego kult Marii nie jest biblijny - ma korzenie w pogańskich, starożytnych praktykach egipskich i nigdy nie był nauczany przez Jezusa (pzn).

Izyda karmiąca
Horusa

Izyda, Muzeum
Archeologiczne,
Ateny, Grecja

Izyda, Muzeum
Kapitolińskie,
Rzym, I wiek
n.e.

Rysunek 5: Kult Izydy rozprzestrzenił się po grecko-rzymskim świecie.

4.2.4. Spożywanie ciała i krwi Chrystusa

W Eucharystii (Komunii Świętej, Wieczera Pańska; sakrament sakramentów), chrześcijanie spożywają chleb i wino, które

symbolizują ciało i krew Jezusa. Praktyka ta ma korzenie w mitraizmie, który był popularną religią w Cesarstwie Rzymskim między pierwszym i piątym wiekiem naszej ery.

Według mitraizmu, bóg Mitra był „obecny” w ciele i krwi byka, a jego zwolennicy spożywali je, aby dostąpić zbawienia. Byk został zastąpiony przez Jezusa Chrystusa (pzn), który jest uważany przez chrześcijan za Boga wcielonego, a chleb i wino symbolizują jego ciało i krew (rysunek 6).

4.2.5. Święta

Aby dojść do kompromisu z poganami tak, żeby stali się chrześcijanami, Kościół przejął ich święta i dał im nowe, chrześcijańskie nazwy.

1. **Boże Narodzenie** w noc przesilenia zimowego: Jezus urodził się jesienią, a nie - w zimie. W zimie poganie obchodzili tzw. Saturnalia, które były świętem narodzin ich niezwyciężonego boga słońca, Sol Invictus. Przesilenie zimowe to również data urodzenia pogańskiego boga Attisa i Mitry.

2. **Wielkanoc** w czasie wiosennej równonocy: poganie obchodzili wówczas uroczystości na cześć bogini płodności Ishtar.

3. **Dzień Świętego Jana** w czasie letniego przesilenia: przesilenie letnie to czas, kiedy poganie obchodzili święto ognia Litha.

4. **Wszyscy Święci** w czasie jesiennej równonocy: równonoc to czas festiwalu Dionizosa, Pomona (bogini Rzymu, owoców i wzrostu) i festiwalu Avalon (festiwale wina i zbioru jabłek).

Czy chrześcijańskie święta i festiwale pogańskie pokrywają się przez przypadek, czy były celowo zaplanowane przez Kościół?

5. PRZESTRZEGANIE ORYGINALNYCH NAUK JEZUSA

Prawdą jest, że istniały tysiące oryginalnych zapisów ewangelii. Kościół zniszczył większość z nich i wybrał tylko cztery ewangelie, napisane dziesiątki lat po Jezusie, jako kanoniczne.

Niemniej jednak, istnieją wersety w tych czterech kanonicznych ewangeliami, które nadal odzwierciedlają prawdziwą naturę Jezusa (pzn) i jego oryginalnego przesłanie. Wersety te są spójne z przekazem głoszonym przez wszystkich proroków Boga, którzy poprzedzili Jezusa, i z przesłaniem Muhammada (pzn). W tej części książki, postaramy się prześledzić niektóre z nich.

5.1. Bóg jest jeden

Jezus w kilku wersetach ewangelii podkreśla, że Bóg jest Jeden, a nie – „Trójjedyny” tak, jak głosił Kościół.

„Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest **jeden**.” (Mk, 12:29).

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, **jedyne** prawdziwego Boga, oraz Tego, **którego posłałeś**, Jezusa Chrystusa,” (J, 17:3).

„Jak możecie uwierzyć, skoro od siebie wzajemnie odbieracie chwałę, a nie szukacie chwały, która pochodzi od **samego** Boga?” (J, 5:44).

„Powiedz: "Ja jestem tylko śmiertelnikiem, tak jak wy. Zostało mi objawione, że Bóg wasz jest Bogiem **Jedynym**. Idźcie więc prosto ku Niemu i proście Go o przebaczenie! I biada bałwochwalcom,” (Koran, 41:6).

Rysunek 7: Gdyby Jezus (pzn) został wysłany do zniesienia Prawa Bożego lub uwolnienia chrześcijan od niego, co było przedmiotem jego codziennego nauczania w świątyni?

5.2. Spełnienie Prawa Bożego

Jezus (pzn) przestrzegał Prawa Bożego. Nauczał o nim w świątyni i nakazał, by jego zwolennicy również go przestrzegali (patrz w części 5.1).

Gdyby Jezus miał najmniejszy zamiar zniszczyć lub unieważnić Prawo Boże, tak jak twierdził **Paweł**, dlaczego właśnie miałby je zachować i uczyć przestarzałego Prawa?

„Przez dzień nauczał Jezus w świątyni (...).” (Łk, 21:37).

Ponieważ Jezus (pzn), podobnie jak wszyscy prorocy Boga, miał szanować Prawo Boże, wyraźnie polecił swym naśladowcom trzymać się go i nawet nie myśleć inaczej.

„**Potem umieściliśmy ciebie na otwartej drodze rozkazu. Idź więc po niej**, lecz nie idź za namiętnościami tych; którzy nie wiedzą.” (Koran, 45:18).

„Przecież mowa wierzących - kiedy oni są wzywani do Boga i Jego Posłańca, aby rozsądził między nimi - jest taka: "Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni!" Tacy jak oni są szczęśliwi!" (Koran, 24:51).

„**Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków.** Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić.” (Mt, 5:17).

„A oto zbliżył się do Niego pewien człowiek i zapytał: «Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?» Odpowiedział mu: «Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, **zachowaj przykazania**».” (Mt, 19:16-17).

Koran stwierdza, że Jezus Chrystus (pzn) został wysłany w celu potwierdzenia Prawa Bożego, tak jak i prorok Muhammad (pzn).

„Ja przychodzę potwierdzić prawdziwość tego, co było przede mną w Torze, i aby uczynić dla was dozwolonym część tego, co wam było zakazane. Przeszedłem do was ze znakiem pochodzącym od waszego Pana. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!” (Koran, 3:50).

„Kiedy zdecydował Bóg i Jego Posłaniec jakąś sprawę, to nie godzi się ani wierzącemu, ani wierzącej, aby mieli inny wybór w tej sprawie. A kto nie słucha Boga i Jego Posłańca, ten zbłądził w sposób oczywisty.” (Koran, 33:36).

5.3. Jezus był prorokiem Boga

Wszyscy prorocy zostali wysłani przez Boga, aby poprowadzić ludzi ku Prostej Drodze. Jezus (pzn) został wysłany jako prorok, aby poprowadzić zagubione owce synów Izraela. Dlatego ludzie w swoim czasie rozpoznali go jako proroka Boga.

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.” (J, 5:24).

„I powątpiewali o Nim. A Jezus rzekł do nich: «Tylko w swojej ojczyźnie i w swoim domu może być prorok lekceważony».” (Mt, 13:57).

„A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».” (Mt, 21:11).

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.” (J,17: 3).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał.” (J, 13:16).

W kolejnych wersetach Jezus (pzn) podkreślił, że słowa, które przekazuje to są słowa Boga, a nie jego. Czy to nie jest zadanie proroka?

„Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.” (J, 14:24).

„Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego Matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!” (Koran, 5:75).

„My posłaliśmy ich śladami Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co było przed Nim w Torze; i Jemu daliśmy Ewangelię, w której jest przewodnictwo i światło, będącej

potwierdzeniem tego, co było przed nią, i jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi bogobożnych.” (Koran, 5:46).

5.4. Jezus był człowiekiem wybranym przez Boga

Jezus był człowiekiem wybranym przez Boga.

„Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, **którego posłannictwo Bóg potwierdził** wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie.” (Dz, 2:22).

„Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, **lecz woli Tego, który Mnie posłał.**” (J, 5:30).

„Powiedz: "Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który prowadzi prosto ku prawdzie?" Powiedz: "To Bóg prowadzi drogą prostą ku prawdzie. Czyż więc ten, kto prowadzi drogą prostą ku prawdzie, nie zasługuje bardziej na to, by postępować za nim, niż ten, który nie prowadzi drogą prostą, ale sam jest prowadzony? Cóż więc z wami? Jak sądzicie?" (Koran, 10:35).

„Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego Matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!” (Koran, 5:75).

„Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam: On stworzył go z prochu, a następnie powiedział do niego: "Bądź!" - i on jest.” (Koran, 3:59).

5.5. Jezus nie był boski

5.5.1. „Ojciec jest większy niż ja”

„(...) idę do Ojca, bo Ojciec **większy jest ode Mnie.**” (J, 14:28).

„Jezus mu rzekł: Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, **tylko sam Bóg.**” (Mk, 10:18).

„Ojciec mój, który Mi je dał, jest **większy od wszystkich**. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca.” (J, 10:29).

„Zaprawdę, **Bóg jest moim Panem** i waszym Panem! Czciście Go! To jest droga prosta!” (Koran, 19: 36).

5.5.2. Jezus był sługą Boga

„Bóg naszych ojców, Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba, wstawił **Sługę swego**, Jezusa, wy jednak wydaliście Go i zaparliście się Go przed Piłatem, gdy postanowił Go uwolnić.” (Dz, 3,13).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: **Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał.**” (J, 13:16).

„**Oto mój Sługa; którego wybrałem**, Umiłowany mój, w którym moje serce ma upodobanie. Położę ducha mego na Nim, a On zapowie prawo narodom.” (Mt, 12:18).

Czy Bóg wybierałby samego siebie lub Swego „Wiecznego Syna” jako sługę, czy bardziej logicznie wybrałby Swych proroków, aby byli Jego sługami?

5.5.3. Jezus nie miał wiedzy i władzy

„Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, **tylko Ojciec.**” (Mk, 13:32).

„Nie mówiłem bowiem sam od siebie, ale **Ten, który Mnie posłał**, Ojciec, On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić.” (J, 12:49).

Jeśli Jezus (pzn) były boski to dlaczego nie ma wiedzy i władzy?

5.5.4. Boskość Jezusa opiera się na fałszywych spekulacjach

Chrześcijańscy uczeni twierdzą, że niektóre wersy w ewangelii oznaczają boskość i wieczność Jezusa (pzn).

„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało.” (J, 1:1-3).

„A teraz Ty, Ojczy, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwsi, zanim świat powstał.” (J, 17: 5).

"Ja i Ojciec jedno jesteśmy" (J, 10:30).

Słowa pierwszych wersów (J, 1:1-3) to stwierdzenia Jana, a nie Jezusa (pzn). Jan nie był apostołem, ani nawet świadkiem Jezusa (pzn). Napisał swoją ewangelię w około 100 lat po Jezusie i istnieje możliwość, że był pod wpływem Listów Pawła, które poprzedzały jego ewangelię.

Ponadto oryginalne pisma Jana nie są dostępne, a zatem istnieje możliwość, że „fałszywe pióro”, o którym mowa u Jeremiasza (8:8), mogło zmanipulować te wersy. Może to być potwierdzone przez fakt, że Jan w innych wersach wyraźnie stwierdza, że Bóg jest Jeden (J, 5:44 i 17: 3 w punkcie 5.1).

Drugi wers może oznaczać, że Bóg otoczył chwałą Jezusa tak, jak to uczynił ze wszystkimi swoimi prorokami (pzn) już wówczas, gdy zamierzał stworzyć ludzkość i świat.

Trzeci wers (J, 10:30) może sugerować, że Jezus (pzn) jest jednym z celów Boga, ponieważ głosił Prostą Ścieżkę Boga. Dlatego Jezus powiedział: „aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.” (J, 17:21). Zdecydowanie „jeden” w tym wersecie oznacza „jeden z celów”.

„Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bóg - to Mesjasz, syn Marii!" A Mesjasz powiedział: "Synowie Izraela! Czujcie Boga, mojego Pana i waszego Pana!" Oto, zaprawdę, kto daje Bogu współtowarzyszy, temu Bóg zabronił wejścia do Ogrodu! Jego miejscem schronienia będzie ogień. A niesprawiedliwi nie będą mieli żadnych pomocników!" (Koran, 5:72).

5.6. Cuda Jezusa zostały wykonane przez Wolę Boga

To była Wola Boga, by Jezus uczynił swoje cuda. Dlatego Marek (8:22-26) mówi nam, że nie był w stanie całkowicie uzdrowić niewidomego za pierwszym razem. **Czy Bóg i Syn Boży nie uzdrowiłby niewidomego od razu?**

„A jeśli Ja **palcem Bożym** wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło już do was królestwo Boże.” (Łk, 11:20).

„Lecz jeśli Ja **mocą Ducha Bożego** wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło do was królestwo Boże.” (Mt, 12:28).

„Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, **którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was**, o czym sami wiecie,” (Dz, 2:22).

„On nauczył go Księgi i mądrości, Tory i Ewangelii i uczynił go posłańcem do synów Izraela: "Przyszedłem do was ze znakiem od waszego Pana. Ja utworzę wam z gliny postać ptaka i tchnę w niego, i on stanie się ptakiem. Ja uzdrowię chorego i trędowatego i ożywię zmarłych - za zezwoleniem Boga. Ja wam opowiem, co jecie i co gromadzicie w waszych domach. Zaprawdę, w tym jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi!" (Koran, 3: 48-49).

Jezus (pzn) przyznał, że był w stanie czynić cuda z pomocą Boga, a nie dlatego, że sam był boski. Co ciekawe, to było oczywiste dla tych, którzy uczestniczyli w jego cudach, że był człowiekiem wybranym przez Boga (Dz, 2:22), a nie Bogiem lub Synem Boga.

5.7. Każdy jest odpowiedzialny za swoje własne czyny

Według dzisiejszego chrześcijaństwa, Jezus cierpiał, umarł, został pogrzebany, zstąpił do piekieł, i powstał z martwych, w celu obdarzenia życiem wiecznym i odpuszczeniem grzechów tych, którzy w niego wierzą.

Gdzie w Biblii Jezus powiedział, że był Synem Bożym, który został wysłany, by cierpieć za odpuszczenie grzechów? Wręcz przeciwnie, tak w Biblii, jak i w Koranie, każdy jest odpowiedzialny za swoje własne czyny.

„Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. **Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna.** Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie przypisana, występki zaś występnych na niego spadnie.” (Ez, 18:20).

„**Ojcowie nie poniosą śmierci za winy synów ani synowie za winy swych ojców.** Każdy umrze za swój własny grzech.” (Pwt, 24:16).

„(...) Każda dusza zarabia tylko dla siebie i nie poniesie niosąca ciężar ciężaru drugiej. Potem do waszego Pana powrócicie! Wtedy On obwieści wam to, w czym wyście się różnili.” (Koran, 6:164).

„Ten, kto idzie drogą prostą, idzie nią dla siebie samego; a ten, kto błądzi, błądzi na szkodę sobie samemu. Żadna dusza niosąca ciężar nie poniesie ciężaru innej. My nie karaliśmy nigdy, zanim nie wystaliśmy posłańca.” (Koran, 17:15).

5.8. Miłość Jezusa wymaga posłuszeństwa

Jezus (pzn) podkreślił i polecił swym naśladowcom, tym, którzy go miłują, by słuchali jego nauk i nie dali się zwieść fałszywemu mesjaszowi, który może przyjść po nim, chociaż może on wykonywać wielkie cuda i nazywać się apostołem.

„Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. **A nauka, którą słyszyście, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.**” (J, 14:24).

„Wtedy jeśli by wam kto powiedział: "Oto tu jest Mesjasz" albo: "Tam", nie wierzcie! Powstaną bowiem **fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy** i działać będą wielkie znaki i cuda, by w błąd wprowadzić, jeśli to możliwe, także wybranych.” (Mt, 24:23).

„Jezus odpowiedział: «**Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono.** Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: "Ja jestem" oraz: "Nadszedł czas". Nie chodźcie za nimi!" (Łk, 21:8).

„O wy, którzy wierzycie! Słuchajcie Boga! Słuchajcie Posłańca! I słuchajcie tych spośród was, którzy posiadają moc rozkazywania! A jeśli się sprzeczcacie o coś między sobą, to przedstawcie to Bogu i Posłańcowi - jeśli wierzycie w Boga i w Dzień Ostatni! To jest lepsze i piękniejsze jako objaśnienie.” (Koran, 4:59).

Czy to słuszne, by odrzucać te ostrzeżenia Jezusa przed nienaśladowaniem fałszywego mesjasza, takiego jak Paweł, który porzucił naukę Jezusa (pzn)?

5. 9. Syn Boży jest metaforą

Termin „syn Boga” w Biblii jest używany jako metafora na określenie proroków, a nawet tego, kto jest sprawiedliwy. Dlatego można znaleźć kilku synów Boga w Biblii (tabela 2).

W poniższych dwóch wersetach Bóg określa Dawida mianem Swego syna. Czy Żydzi następnie uznali Dawida za Syna Bożego?

„Ogłoszę postanowienie Pana: Powiedział do mnie: Tyś [Dawid] **Synem moim**, Ja Ciebie dziś zrodziłem.” (Ps 2, 7).

„**Ja będę mu ojcem**, a on będzie Mi synem (...).” (1 Krn, 17:13).

Jezus (pzn) wyraźnie stwierdza, że Bóg jest Bogiem dla niego i jego zwolenników, i że Bóg jest jego Ojcem i jego zwolenników.

„(...) Wstępuję **do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego**” (J, 20:17).

Jak mógł Jezus jako Syn Boży mieć Boga i być Bogiem, i dlaczego jego zwolennicy nie zostali uznani za boskich choć Bóg jest ich ojcem?

„(...) A chrześcijanie powiedzieli: "Mesjasz jest synem Boga." Takie są słowa wypowiedziane ich ustami. Oni naśladowują słowa tych,

którzy przedtem nie wierzyli. Niech zwalczy ich Bóg! Jakże oni są przewrotni!” (Koran, 9:30).

„Oni powiedzieli: "Miłosierny wziął Sobie syna!" Popelniliście rzecz potworną! Niebiosa omal nie rozrywają się, a ziemia omal nie popęka szczelinami, a góry omal nie rozpadną się w proch - od tego, iż oni przypisali Miłosiernemu syna. A nie godzi się Miłosiernemu, aby wziął sobie syna! Każdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Miłosiernego jako sługa.” (Koran, 19: 88-93).

Tabela 2: Określenie "Syn Boży" jest używane do opisanie aniołów, proroków i sprawiedliwych ludzi. Było powszechnie wykorzystywane wśród ludzi Jezusa.

Jacob jest syn i pierworodnym Boga	Wj, 4:22
Salomon jest synem Boga	2 Sm, 7:13-14, 1 Krn, 28: 6
Efraim jest pierworodnym synem Boga	Jr, 31:9
Adam jest synem Boga	Łk, 3:38
Zwykli ludzie prawi są dziećmi Bożymi	Pwt, 14:1, Rz, 8:14, J, 1:12, Hi 1:6, Rdz, 6:4, etc.
Aniołowie są synami Bożymi	Rdz, 6:2

6. Czy Jezus praktykował islam?

Jezus (pzn) urodził się w rodzinie praktykujących żydów i został konsekrowany na służbę Bogu. Przez całe życie, podobnie jak wszyscy prorocy Boga, głosił Jednego Boga (proszę przeczytać 4.2 i 5.1). Wiara w jednego Boga jest niezbędna w islamie.

„Zaprawdę, Bóg nie przebacza tym, którzy Jemu dodają współtowarzyszy, podczas gdy On przebacza, komu chce, mniejsze grzechy. A kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten wymyślił grzech ogromny.” (Koran, 4:48).

Ponadto Jezus (pzn) przestrzegał Prawa Boga i uczył o nim zagubione owce Izraela i przykazał, aby stosować je w praktyce. Nauczał nawet o Prawie Boga w świątyni, gdy był młody, przed rozpoczęciem swojej misji. W swoim ostatnim przemówieniu, Jezus (pzn) nakazał, by jego uczniowie przestrzegali Prawa Bożego.

„Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.” (J, 14:15).

Z definicji, wiara w Jednego Boga i poddanie się Jego prawu nazywa się islamem. W związku z tym, ponieważ muzułmanie stosują Prawo Boże, są prawdziwymi naśladowcami Jezusa (pzn).

6.1. Modlitwa

Przed modlitwą, Jezus (pzn) obmywał części swojego ciała (Jk, 4:8), a fizycznie modlił się padając na twarz przed Bogiem (Mt, 26:38), podobnie jak **Abraham**, Mojżesz i Aaron (Rdz, 17:3; Lb, 20:6). Jezus (pzn) nigdy nie znaczył znaku krzyża na jego ciele tak, jak chrześcijanie dzisiaj. Muzułmanie modlą się pięć razy dziennie. Ich modlitwa jest poprzedzona ablucją i jest połączona z pokłonieniem się Bogu.

6.2. Jezus zabrania lichwy

„Nie będziesz brał od niego odsetek ani lichwy. Będziesz się bał Boga swego i pozwolisz żyć bratu z sobą.” (Kpł, 25:36).

„Jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakąż za to dla was wdzięczność? I grzesznicy grzesznikom pożyczają, żeby tyleż samo otrzymać. Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych.” (Łk 6, 34-35).

Jezus (pzn) przestrzegał Prawa Bożego (Kpł, 25:36) i uznawał naliczenie jakichkolwiek odsetek od kredytów jako grzeszne (Łk, 6:

34-35). Muzułmanie również przestrzegają Prawa Bożego i nie biorą odsetek.

Niestety, nie jest to przestrzegane nawet przez sam Watykan, który inwestuje w systemy oprocentowane i wymaga od administratorów kościelnych, by robili to samo (https://en.wikipedia.org/wiki/Usury#Usury_and_the_law, pobierane 6 sierpnia 2016).

6.3. Jezus nie pił wina

W Ewangelii według Jana (2:1-11), Jezus (pzn) przemienił wodę w wino. Jednak ta historia wydaje się być sfabrykowana przez fałszywe pióro (Jr, 8:8).

Po pierwsze, ta historia została wymieniona tylko w Ewangelii według Jana.

Po drugie, Jezus (pzn) stosował prawo Boże i wiedział, że zakaz spożywania obowiązywał przez całe pokolenia.

„Następnie Pan powiedział do Aarona: «**Kiedy będziecie wchodzić do Namiotu Spotkania**, ty i synowie twoi, nie będziecie pić wina ani sycery, abyście nie pomarli! To jest ustawa wieczysta dla wszystkich waszych pokoleń.” (Kpł, 10: 8-9).

„Będą ciebie pytać o wino i grę majsir [*hazard: przypisek tłumacza*]. Powiedz: "W nich jest wielki grzech i pewne korzyści dla ludzi; lecz grzech jest większy aniżeli korzyść z nich." Będą ciebie pytać o to, co mają rozdawać. Powiedz: "To, co jest zbyteczne." Tak Bóg wyjaśnia wam znaki. Być może, wy się zastanowicie.” (Koran, 2: 219).

Po trzecie: W tej historii, Jezus (pzn) odpowiada w sposób zbyt brutalny jego matce Marii. To nie pasuje do niego i sugeruje, że cała historia jest wymysłem.

„Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto?»” (J, 2:4).

„On mnie błogosławi, gdziekolwiek się znajduję. On nakazał mi modlitwę i jałmużnę - jak długo będę żył - i dobroć dla mojej matki. On nie uczynił mnie ani tyranem, ani nieszczęśliwym.” (Koran, 19:31-32).

Po czwarte: Nawet dla dobra argumentacji, zamiana wody w wino na weselu nie oznacza, że Jezus (pzn) je wypił.

6.4. Jezus nie jadł wieprzowiny

Wieprzowina jest zabroniona w Starym Testamencie. Jezus (pzn) przestrzegał Prawa Bożego i dlatego on i jego prawdziwi naśladowcy nigdy nie spożywali wieprzowiny. Muzułmanie również zachowują Prawo Bożego i nigdy nie jedzą wieprzowiny.

„Nie będziecie jedli ich mięsa ani dotykali ich padliny - są one dla was nieczyste.” (Kpł, 11:8).

„Zakazane wam jest: padlina, krew i mięso świni; to, co zostało poświęcone na ofiarę w imię czegoś innego niż Boga; (...)” (Koran, 5:3).

Jednak Paweł przyznał sobie prawo do umożliwienia chrześcijanom jedzenia wieprzowiny, ponieważ nie byli już według niego podlegli Prawu Bożemu.

„A przecież kresem Prawa jest Chrystus, dla usprawiedliwienia każdego, kto wierzy.” (Rz, 10:4).

6.5. Pozdrowienia

Powitaniem muzułmanów jest „pokój niech będzie z wami”. To powitanie było używane przez wszystkich proroków Boga, takich jak Dawid (pzn) (1 Sm, 25: 6).

Żydzi używają słowa „shalom”, co oznacza w języku hebrajskim „pokój”. Jezus (pzn) utrzymuje tę tradycję powitania (J, 20:19, 21, 26; Łk, 24:36).

„A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: «Pokój wam!»”. (Łk, 24:36).

6.6. Modlitwa i medytacja w odosobnieniu

Jezus (pzn) odchodził na miejsce odosobnione, takie jak góra, by się modlić (Mt 14:23). Mógł nawet spędzić tam całą noc, modląc się i medytując (Łk, 6:12).

Modlitwa w odosobnieniu również była praktykowana przez proroka Muhammada (pzn) i jest praktykowana przez muzułmanów.

6.7. Jezus nigdy nie pokłonił się przed krzyżem czy figurą

Bóg zabronił nam kłaniać się bożkom i wizerunkom.

„Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył (...).” (Wj, 20:4-5).

Dlatego Jezus (pzn) nie kłaniał się krzyżowi, wizerunkom Marii lub świętych, tak jak powszechnie praktykowane jest to przez chrześcijan.

7. KONSPIRACJA, KTÓRA SFAŁSZOWAŁA CHRZEŚCJAŃSTWO

Po raz pierwszy zmiany zostały zainicjowane przez Pawła, który głosił nauki religijne zupełnie różne w od tych, które głosił Chrystus (pzn). Tę zafałszowaną wersję pawłowego chrześcijaństwa popierał również Konstantyn I, pogański cesarz rzymski, który twierdził, że przeszedł na chrześcijaństwo. Kościół następnie zaaprobował pawłowe chrześcijaństwo popierane przez Kostantyna, które zostało wprowadzone w życie za pomocą tego potężnego cesarza.

7.1. Rola Pawła

Paweł, jak sam określał się w Nowym Testamencie, był żydem i prześladowcą chrześcijan. Po wniebowstąpieniu Jezusa, twierdził, że

miął widzenie Jezusa Chrystusa (pzn). Co ciekawe, istnieją trzy relacje historii Jezusa (pzn) pojawiającego się w Dziejach Pawła, 9:3-17; 22:6-21 i 26:12-18. Czy nie budzą one wątpliwości co do wiarygodności wizji Pawła?

Paweł po jego wątpliwej wizji twierdził, że miał bezpośrednie objawienie od Jezusa (pzn) i wyznaczył siebie na apostoła Jezusa (1 Kor 1:1) w celu zniesienia nauki Jezusa (pzn) w swoich listach.

W celu przyciągnięcia nawróconych pogan, Paweł użył swojej wiedzy o filozofii greckiej, stoickiej, by spoganizować chrześcijaństwo. Dlatego jego chrześcijaństwo było przyjemne dla pogan i został nazwany przez Kościół „Apostolem pogan”. Tymczasem, Paweł został odrzucony przez prawdziwych naśladowców Jezusa Chrystusa (pzn).

Pawłowe chrześcijaństwo opiera się na:

- 1) boskości Jezusa (pzn) jako Boga i wcielonego Syna Bożego.
- 2) grzechu pierworodnym.
- 3) odkupieniu grzechów przez cierpienie i śmierć Jezusa (pzn).
- 4) zbawieniu przez wiarę w Jezusa (pzn), a nie przez przestrzeganie Prawa Bożego.

Wszystkie te doktryny to innowacje; nie są one oparte na naukach Jezusa ani innych proroków Bożych (pzn).

Ponadto, jak wspomniano wcześniej, Paweł wyraźnie twierdził, że jego wersja chrześcijaństwa była lepsza od Jezusa i uważał, że zarówno Prawo Boga jak i Jezusa Chrystusa (BUH) to przekleństwo (proszę zwrócić się do sekcji 7.1 w niniejszej broszurze).

Czy to nie jest oczywiste, że Paweł, antychryst, twierdził, że przeszedł na chrześcijaństwo w celu zniesienia nauk Jezusa (pzn), i po to, by zniszczyć chrześcijaństwo od wewnątrz?

„Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w

królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.” (Mt, 5:19).

Chociaż Jezus (pzn) ostrzega przed fałszywymi mesjaszami, takimi jak Paweł, Kościółowi udało się wprowadzić w błąd chrześcijan tak, by naśladowali Pawła.

„Wówczas Jezus zaczął im mówić: «Strzeżcie się, żeby was kto nie zwiódł. Wielu przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem. I wielu w błąd wprowadzą.” (Mk, 13:5-6).

„Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i działać będą wielkie znaki i cuda, by w błąd wprowadzić, jeśli to możliwe, także wybranych.” (Mt, 24:24).

7.2. Rola cesarza Konstantyna I

Czciciel słońca, cesarz rzymski Konstantyn, twierdził, że miał widzenie, po którym postanowił zostać chrześcijaninem w roku 312. Po nawróceniu na chrześcijaństwo, jak to było praktykowane w Rzymie, Konstantyn stał się Głową Kościoła, czyli „Pontifex Maximus”. Dziś jest to tytuł papieża Kościoła rzymskokatolickiego. Choć Konstantyn jest czczony jako wielki święty przez prawosławnych, grekokatolików i anglikanów, jego nawrócenie na chrześcijaństwo jest wątpliwe.

1. Konstantyn został ochrzczony 25 lat po jego deklarowanej konwersji na chrześcijaństwo, kiedy był na łożu śmierci w roku 337.

2. Nie uczynił chrześcijaństwa religią państwową i pozwolił na praktykowanie pogańskich świąt i praktyk religijnych.

3. Nadal wybijał monety z wizerunkiem jego niepokonanego boga słońca (Sol Invictus) (rysunek 10).

4. Przetworzył szabat (sobota) na niedzielę (dzień jego boga słońca) jako dzień kultu w całym Imperium Rzymskim.

Dlaczego więc cesarz Konstantyn stał się chrześcijaninem?

Konstantyna niepokoiła sytuacja imperium rzymskiego. Zdawał sobie sprawę, że jego imperium potrzebowało pilnie elementu

przetrwania, i że szybko rozwijająca się religia chrześcijańska może je zjednoczyć i nadać mu potrzebnego rozpędu.

Rzeczywiście, chrześcijaństwo wzmocniło jego imperium, jednak po około dziesięciu latach odkrył, że spór o boskości Jezusa może ponownie zagrozić jego jedności. Dlatego Konstantyn z jego politycznym sprytem zwołał sobór nicejski, w 325 roku, aby rozwiązać spór teologiczny wokół boskości Jezusa.

Na soborze nicejskim, cesarz Konstantyn przewodniczył ponad 300 biskupom i przywódcom Kościoła i zażądał, by w drodze głosowania większościowego rozstrzygnięto spór co do Jezusa Chrystusa.

Aby zaspokoić Konstantyna, który skłaniał się ku chrześcijaństwu Pawła, sobór nicejski w zdecydowanej większości głosował za boskością i wiecznością Jezusa Chrystusa (pzn) i potwierdził Trójcę.

Według Encyklopedii Britanniki: „Sam Konstantyn przewodniczył, aktywnie prowadząc dyskusje i osobiście zaproponował ... kluczową formułę wyrażającą stosunek Chrystusa do Boga w Credo wydanym przez Radę ... onieśmieleni przez cesarza biskupi, tylko z dwoma wyjątkami, podpisali wyznanie, wiele z nich znacznie wbrew ich skłonności "(edycja 1971, Vol. 6, „Constantine”, str. 386).

Czy można zmieniać swoją wiarę w zależności od decyzji podjętej w drodze głosowania na radzie zwolnej i prowadzonej przez nieochrzczonego, pogańskiego cesarza?

7.3. Rola Kościoła

Po wiekach debat i sporów, Kościołowi, z pomocą cesarza Konstantyna, udało się zastąpić chrześcijaństwo Jezusa chrześcijaństwem pawłowym wraz z jego dogmatem o **trójjednej naturze Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego**.

Koncepcja Ducha Świętego została rozpatrzona na radach w Nicei i Konstantynopolu, które odbyły się odpowiednio w roku 325 i 381.

Biblia z jej 27 księgami Nowego Testamentu została opracowana przez Kościół i zatwierdzona pod koniec IV wieku na radzie w Kartaginie (rok 397). Kościół starał się zniszczyć wszystkie oryginalne

zapisy Ewangelii, napisanej w aramejskim języku Jezusa (pzn), a ewangelie Mateusza, Marka, Łukasza i Jana, które zostały napisane w języku greckim (język Pawła), zostały uznane za kanoniczne. Autorzy ci nie byli naocznymi świadkami Jezusa (pzn) i napisali swoje ewangelie między rokiem 65 i 110, i, przynajmniej w pewnym stopniu, znajdowali się pod wpływem listów Pawła, które zostały napisane wcześniej, pomiędzy 37 a 76 rokiem n.e. (tabela 2).

Ponadto, w celu zapewnienia zgodności Nowego Testamentu z przyjętą wersją pawłowego chrześcijaństwa, przynajmniej 13 z zebranych 27 ksiąg Nowego Testamentu zostało napisanych przez Pawła (tabela 2).

Rysunek 10: Po konwersji Konstantyna na chrześcijaństwo, kontynuował on wybijanie monet z bogiem słońca (z lewej). Zwołał synod w Nicei (z prawej), by rozpatrzył kwestię boskości Jezusa (pzn).

Tabela 2: Daty nawrócenia Pawła i powstania jego listów. Zauważ, że listy były napisane dwie dekady po jego deklarowanej konwersji! Zauważ też, że jego listy poprzedziły napisanie czterech ewangelii.

Incident	Date
The ascension of Jesus	A.D. 30- 33
The alleged Paul's conversion	A.D. 31-36
The writing of his first Epistle	A.D. 52

Gospel	writing Date
Mark	A.D. 68-73
Matthew	A.D. 70-100
Luke	A.D. 80-100
John	A.D. 90-100

Paul's Epistle	writing Date
1. 1 Thessalonians	A.D. 52
2. 2 Thessalonians	A.D. 53
3 Galatians	A.D. 53-54
4. 1 Corinthians	A.D. 55-57
5. 2 Corinthians	A.D. 56-57
6. Romans	A.D. 57-58
7. Ephesians	A.D. 61-62
8. Philippians	A.D. 61-62
9. Colossians	A.D. 61-62
10. Philemon	A.D. 62
11. 1 Timothy	A.D. 63-65
12. Titus	A.D. 64-67
13. 2 Timothy	A.D. 66-67

8. CZY NAPRAWDĘ NAPISZ KOCHASZ JEZUSA?

8.1. Nie można kochać Jezusa i podążać za Pawłem

Bóg posłał Jezusa (pzn), aby prowadzić ludzi do Niego Drogą Prostą. Dlatego nauki Jezusa, a nie nauczanie Pawła, są Prostą Drogą do Boga. Być może, chrześcijanie zdadzą sobie sprawę, że żyją w kłamstwie i faktycznie trzymają się fałszywych nauk Pawła, a nie - Jezusa?

„Wtedy powiedział Jezus do Żydów, którzy Mu uwierzyli: Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.” (J, 8:31-32).

„I oto powiedział Bóg: "O Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: Biercie mnie i moją matkę za dwa bóstwa, poza Bogiem?" On powiedział: Chwała Tobie! Nie do mnie należy mówić to, do czego nie mam prawa. Jeślibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie

wiem, co jest w Twojej. Zaprawdę, Ty dobrze znasz rzeczy ukryte! Ja im powiedziałem tylko to, co Ty mi nakazałeś powiedzieć: Czcijcie Boga, mojego Pana i waszego Pana! (...)" (Koran, 5:116-117).

„O ludu Księgi! Dlaczego ubieracie prawdę w fałsz i zaścianiacie prawdę, a przecież wy wiecie?" (Koran, 3:71).

„Powiedz: "O ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic waszej religii odsuwając się od prawdy; i nie postępujcie za namiętnościami ludzi, którzy już wcześniej zabłądzili i którzy sprowadzili na manowce wielu, i którzy odeszli daleko z równej drogi!" (Koran, 5:77).

8.2. Przewodnik na Drodze Prostej do Boga

Ponieważ nauczanie Jezusa (pzn) zostało przekręcone maksymalnie przez Kościół i zmieszane z pojęciami Pawła, i ponieważ Bóg nas kocha i chce nas trzymać na Jego Prostej Drodze, wysłał nam proroka Muhammada (pzn).

Prorok Muhammad (pzn) jest potomkiem Abrahama przez jego syna Ismaela (pzn). W Biblii nie ma obietnic złożonych przez Boga Abrahamowi i prorocत्व przepowiedzianych zarówno przez Mojżesza jak i Jezusa o nadejściu Muhammada (pzn).

Więcej szczegółów można znaleźć w naszej książce online (http://www.islamic-invitation.com/book_details.php?bID=1790).

„O Proroku! My posłaliśmy ciebie jako świadka, zwiastuna radosnej nowiny i ostrzegającego, nawołującego do Boga, za Jego zezwoleniem, i jako lampę oświetlającą." (Koran, 33:45-46).

8.3. Proroctwo Jezusa o Muhammadzie

W swojej ostatniej mowie, Jezus (pzn) powiedział swoim uczniom o nadejściu Pocieszyciela i przykazał im, aby go oczekiwali.

„Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze." (J, 14:16).

„Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Poczyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was.” (J, 16:7).

„Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłysz, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.” (J, 16:13-14).

Słowo „paraklet” w powyższych wersach zostało przetłumaczone z języka staro-greckiego jako doradca, pomocnik, pocieszyciel, obrońca, i został uznany za Ducha Świętego, który jest trzecią osobą Trójcy. Jednakże, Poczyciel to rzeczywiście Prorok Muhammad (pzn), a nie Duch Święty, ponieważ:

1. Określenie „Poczyciel” oznacza także „pochwalony”, który jest jednym z imion proroka Muhammada (pzn).

2. „Inny Paraklet” oznacza, że Poczyciel miał być jak Jezus (pzn); czyli być człowiekiem, a nie - duchem.

3. „Jeżeli nie odejdę, Poczyciel nie przyjdzie do was.”: Duch Święty był w tym czasie wokół Jezusa (pzn). Na przykład, był świadkiem chrztu Jezusa (J, 1:29-33). Dlatego już istnieje i nie musi czekać na odejście Jezusa (pzn).

4. „Aby z wami był na zawsze”: Prosta Droga do Boga w postaci Koranu i tradycji Proroka Muhammada (pzn) została zachowana skrupulatnie.

5. „Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłysz”: Według Trójcy, Duch Święty jest trzecią osobą Boga, a zatem powinien mieć pełną władzę, a nie tylko słuch i możliwość przekazywania tego, co usłysz. Z kolei prorok Muhammad (pzn) usłysz wersety Koranu od anioła Gabriela.

6. „On Mnie otoczy chwałą”: Jako prorok islamu, Jezus (pzn) jest wymieniony 25 razy w Koranie, a ponad 1,6 miliarda muzułmanów otaczają go miłością i szacunkiem. Ilekroć słysz jego imię, muzułmanie mówią „pokój niech będzie z nim”.

7. „Z mojego weźmie i wam objawi”: Po sfalszowaniu chrześcijaństwa i nauk Jezusa (pzn) przez Pawła i Kościół, to Muhammad (pzn) przywrócił nauki islamu głoszonego przez Jezusa (pzn).

„I tym, którzy idą za Postąńcem, Prorokiem rodzimym, którego oni znajdują wspomnianego w Torze i Ewangelii; on im nakazuje to, co jest słuszne, a zakazuje tego, co niesłuszne; i zezwala im na rzeczy dobre, a zakazuje im rzeczy brzydkich; i zdejmuje z nich brzemię i okowy, które im ciążyły. A ci, którzy w niego wierzą, podtrzymują go i pomagają mu, i idą za światłem, które zostało z nim zesłane. Oni będą szczęśliwi.” (Koran, 7:157).

8.4. Jeśli kochasz Jezusa, pokochaj Muhammada - Ducha Prawdy

Jeśli naprawdę wierzymy w Boga i kochamy Jezusa (pzn), uwolnijmy się od nauki Pawła i Kościoła, i powróćmy do nauk Jezusa.

„(...) Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.” (J, 8:31-32).

Jeśli kochasz Jezusa (pzn), to posłuchaj jego ostatniego polecenia i uwierz w Muhammada; Ducha Prawdy, który potwierdził nauczanie Jezusa i przywrócił ciebie ku Prostej Drodze do Boga, która została zachowana dokładnie tak, jak była objawiona, i gwarantuje szczęście w tym życiu i w życiu przyszłym.

„(...) Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.” (J, 16: 7-14).

„Powiedz: Oto poprowadził mnie mój Pan ku drodze prostej, jako religii prawdziwej społeczności religijnej Abrahama, prawdziwie pobożnego. On nie był z liczby bałwochwalców.” Powiedz: "Zaprawdę, moja modlitwa moje praktyki religijne , moje życie I

moja śmierć - należą do Boga, Pana światów! On nie ma żadnego współtowarzysza. To mi zostało nakazane i Ja Jestem pierwszym z tych, którzy się poddali całkowicie. Powiedz: "Czyż będę szukał jakiegoś innego Pana aniżeli Bóg?! On jest Panem wszelkiej rzeczy!" Każda dusza zarabia tylko dla siebie i nie poniesie niosąca ciężar ciężaru drugiej. Potem do waszego Pana powróćcie! Wtedy On obwieści wam to, w czym wyście się różnili." (Koran, 6:161-164).

ŹRÓDŁA:

1. *Tłumaczenie znaczenia Świętego Koranu* według Józefa Bielawskiego, http://www.planetaislam.com/koran_bielawski.html
2. *Biblia Tysiąclecia*, <http://www.biblia.deon.pl/>